

[Rahbek.]

staar paa Spil, saa store Interesser for hele Samfundet, at lokale Hensyn maa komme i anden Række.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvordan det gaar med Planerne om en ny Vejforbindelse mellem de østjyske Byer og Esbjerg, den saakaldte Diagonalvej. Hvis Udviklingen bliver ved at gaa i den Retning, som det ser ud til, saa Trafikken igen skal tilbage til Vejene, vil en Vejforbindelse af denne Art efter min Mening faa en meget stor Betydning, fordi den forbinder betydelige Dele af Midt- og Nordøstjylland med vor vigtigste Eksporthavn. Det vil være af stor Betydning, hvis det er Meningen, at Vejprojektet gennemføres, at det inden alt for længe bliver fastlagt for de forskellige Egne, som er interesseret i og bliver berørt af denne Vejforbindelse, saa de kan indrette deres øvrige Vejet derefter.

Jeg vil ogsaa bede den samme ærede Minister om at interessere sig for Vejene paa Fanø. Jeg skal ikke her forsøge paa at beskrive de Herligheder, som findes paa denne lille Vesterhavssø; dem har Folk for længst opdaget selv. Men jeg vil hævde, at det er en Samfundssag, at de kommer hele Samfundet til gode, at Fanø bliver tilgængelig for hele Offentligheden. Det er nemlig efter min Mening ikke Tilfældet, som Vejforholdene nu er derovre. Det kan maaske gaa for dem, der er saa heldige at være i Besiddelse af en Bil; saa er det kun Benzinen og Gummi, det kommer til at gaa ud over. Men andre, som i al Almindelighed klarer sig paa en Cykel, ved, at det nærmest er en Lidelse at færdes paa Vejene derovre. Fanø har praktisk talt intet Vejmateriale selv, men maa tilføre det hele fra Fastlandet. Og det er en Opgave, som Kommunerne ikke selv magter. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at han stiller sig velvilligt til de Ansøgninger, der foreligger, og som i Fremtiden igen vil fremkomme, om Tilskud til Istandsættelse af Vejene paa Fanø.

Jeg har derefter en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Den angaar Statsskolen i Esbjerg, hvor Pladsforholdene efterhaanden er blevet ganske uholdbare. Da Staten overtog Skolen i 1920, havde den tidligere været et privat Gymnasium. Allerede Aaret efter, at Staten havde overtaget Skolen, henstillede Skolens daværende Rektor, at en Naboejendom blev erhvervet for at skaffe Plads til en nødvendig Udvidelse af Skolelokalerne.

De Bygninger, som Staten overtog, var jo tilvejebragt under helt andre Forudsætninger og var derfor allerede paa dette Tidspunkt ganske utilstrækkelige og delvis uegnede. Jeg kan saaledes nævne, at til Skolekøkken og delvis til Gymnastikundervisningen benyttes der Lokaler ved en Kommuneskole, der er beliggende i en helt anden Gade, at Sportspladsen er beliggende i saa stor Afstand fra Skolen, at det er nødvendigt, at Børnene om Sommeren, naar de skal benytte denne Sportsplads, maa færdes dertil klassevis paa Cykel igennem Gaderne. Det er en meget stor Gene, ikke mindst for udenbys boende, som jo ikke saadan kan medbringe deres Cykler. Dertil kommer, at der overhovedet ikke er Plads til Cyklerne i Skolegaarden.

Skolen har 8 Mellemskoleklasser, 1 Realklasse og 6 Gymnasieklasser, i alt 15 Klasser. Men den raader kun over 12 Klasseværelser, hvoraf endda Halvdelen er for smaa, saaledes at det kun er muligt at komme ind i et Klasseværelse, naar Eleverne er til Stede der, derved, at de nærmest siddende Elever rejser sig og forlader deres Pladser; før kan Døren overhovedet ikke aabnes. Og det allerværste er, at Pladsforholdene nødvendiggør, at et Par af Eleverne maa placeres lige op ad en Kakkellov, der er glohed om Vinteren. For at varme Lokalerne op om Vinteren maa denne Kakkellov næsten være rødglødende, og det er saaledes, at der formelig finder Kampe Sted mellem Eleverne for at undgaa disse Pladser ved Ovnen. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at hvis man ikke foretrækker at gaa til en rationel Løsning af hele Spørgsmaalet, saa vil det i alt Fald blive bydende nødvendigt, at man anskaffer et andet og moderne Varmeanlæg.

Lokalerne til Naturhistorie, Haandarbejde og Sløjd er ogsaa alt for smaa, hvilket medfører en meget uøkonomisk Udnyttelse af Lærerkrafterne, fordi der i disse Lokaler ikke er Plads til Hold af normal Størrelse.

De hygiejniske Forhold ved Skolen er ogsaa meget uheldige, Toilet- og Baderummene er ganske utilstrækkelige og i hele deres Indretning nærmest middelalderlige. Det er en Statsskole i en af vore store Byer, der her er Tale om, men jeg tør nok sige, at hvis der var lignende Tilstande ved en Kommuneskole ude i en Landsby, vilde det for længst være forbudt af Sundhedsautoriteterne.

Men var Forholdene daarligere og Lokalerne utilstrækkelige for Aar tilbage, vil man forstaa, at med den Udvikling, som